

[P. Mortensen.]

overfor Landbruget dernede, og jeg synes, man med Tilfredshed kan konstatere, at hver Gang der har været Tale om Foranstaltninger — og det har der været mange Gange, og der er gennemført mange Ting —, har disse Foranstaltninger altid kunnet gennemføres enstemmigt herinde.

Hvis der nu atter skulde blive Tale om Foranstaltninger overfor Sønderjylland — og det kunde jo godt tænkes, at dette kunde ske, eftersom der har været Forhandlinger i Gang om Forholdene dernede —, saa vil jeg meget henstille, at man i højere Grad end hidtil ogsaa tænker paa andre Virksomheder, som er kriseramte. Jeg vil i denne Forbindelse i Særdeleshed nævne Haandværk, Handel og Fiskeri.

I Særdeleshed for Haandværkets Vedkommende har der været uhyre Vanskeligheder i Sønderjylland. Jeg maa i denne Forbindelse nævne, at i en lang Aarrække har Haandværkerstanden i Sønderjylland ved Siden af de Byrder, den i øvrigt har maattet bære, ogsaa maattet bære den særlige sociale Byrde, som „Unfallspræmierne“ er. „Unfallspræmierne“ er den Rest, der blev tilbage af de tyske Ulykkesforsikringer, som Arbejdsgiverne, Haandværkerstanden, har maattet bære gennem en lang Aarrække.

Lad os heller ikke glemme de arbejdsløse dernede. Arbejdsløshedsprocenten i Sønderjylland har jo altid ligget omkring 10 pCt. højere end i det øvrige Land, og dermed følger naturligvis, naar Beskæftigelsesmulighederne er saa smaa, som Tilfældet er, at Arbejdsløshedsperioderne for den enkelte er betydeligt mere langvarige, end de er de Steder, hvor Arbejdsløshedsprocenten er mindre og Beskæftigelsesmulighederne større.

Jeg kan maaske endnu tillade mig at tilføje, at den Nedsikring, der gennemførtes i 1927 paa Arbejdsløshedsforsikringens Omraade, ramte i Særdeleshed de arbejdsløse i Sønderjylland, fordi den sociale Lovgivning ikke virkede i Sønderjylland paa samme Maade, som den virkede i det øvrige Land. Forholdet er det, at man dernede fra Myndighedernes Side søger at kaste Folk over paa Fattigvæsenet i langt højere Grad, end Tilfældet har været i det øvrige Land. Man har ogsaa faaet konstateret, og Amtmændene dernede har indrømmet, at Myndighederne i Sønderjylland ikke har gjort tilstrækkeligt for at friholde Folk fra Fattigvæsenet.

Dernæst vil jeg med Beklagelse konstatere, at det synes, som om Sønder-

jylland og i Særdeleshed i den senere Tid er blevet Tumleplads for al mulig Desperation. L. S.-Bevægelsen skal gøre de landskadelige Eksperimenter, som de har for. Vi saa det sidst med Strejken; den skulde naturligvis gennemføres i Sønderjylland. Men dernæst er det saadan — og det synes jeg er værre —, at Nazismen, baade den tyske og den danske Nazisme, boltrer sig dernede. Vi har gennem mange Aar haft det saadan, at vi har haft en Presse i Sønderjylland, der i alle Henseender har sluttet op om den Vagt; der er om Grænsen dernede. Saadan som Forholdene har udviklet sig, mener jeg at maatte konstatere, at „Jydske Tidende“ i ikke ringe Grad er blevet Talerør for en hel Del af den Galsskab, der foregaar nede i Sønderjylland. (Christmas Møller: Dokumenter det). Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan ikke afvente Dokumentation.

Den 9. August beskyldte „Jydske Tidende“ det saakaldte Aktionsudvalg, som Arbejderne har nedsat, for at have etableret Generalstrejken i Aabenraa. Jeg siger, at aldrig har dette Spørgsmaal været forelagt for Aktionsudvalget. Tværtimod har 3 af Aktionsudvalgets Medlemmer søgt at hindre Strejkens Vedtagelse. Jeg kan heller ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er saa stolt af, at den tyske Nazibevægelse foretrækker „Jydske Tidende“ paa den Maade, den gør. At den giver Bladet Eneret til at deltage i Knivbjergfesten, kan dog ikke være saa opbyggeligt for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

Men jeg synes, det stærkeste, „Jydske Tidende“ har gjort sig bemærket ved over for Arbejderklassen dernede, var, da Bladet den 28. Maj skrev den meget haanende og — hvis det er tilladeligt at sige — perfide Artikel overfor Arbejderklassen. Man skrev da om Tysklands Arbejderførere, at de ikke havde Idealitet skabt i Livet, de søgte kun at komme til Fadet. Og om den danske Arbejderklasses Tillidsmænd skrev man, at hele denne storstilede Vragen, som man altsaa kender fra Tysklands Side eller i alt Fald fra det tyske Socialdemokratis, hele denne storstilede Vragen af saglige Hensyn kender vi ogsaa herhjemme, hvor Klassekampens Generaler brandskatter efter bedste Forbillede, saa Pengene gaar i Generalernes Lommer. Bladet fortsætter saa: Naturligvis bliver Tilliden ormædt, naar Førerne paa den Maade tilsidesætter Sømmelighed og Hæderlighed.

Naar man nu ved, at en stor Del af Arbejderklassens Tillidsmænd i Aarevis har